

Чл. 73. Полицейскитѣ и други административни власти съобщаватъ на Мировий съдия за онѣзи нему подсждни прѣстѣпни дѣяния, които тѣ сж открили и които по законѣтъ подлѣжтъ на прѣслѣдване безъ тѣжба отъ потърпѣвшитѣ лица.

Чл. 74. Когато на мѣстото, гдѣто е станало произшествието, което съдържа въ себѣ си признаци на прѣстѣпно дѣяние, нѣма нито сждебенъ слѣдователь, нито прокуроръ, полицията като имъ съобщава за подобно произшествие, прави сжщеврѣменно нуждното дознание до пристиганието на слѣдователя.

Чл. 75. Когато признацитѣ на прѣстѣплението сж съмнителни, или когато за произшествието, което има такива признаци, полицията се извѣсти по слухъ (народна мѣлва), или въобще отъ источникъ не напълно достовѣренъ, то винаги, прѣди да съобщи за това, гдѣто се пада, тя трѣбва да се удостовѣри съ дознание: наистина ли такова произшествие се е случило и да ли то съдържа въ себѣ си признаци на прѣстѣпление.

Чл. 76. Направеното спорѣдъ горния членъ дознание, което спорѣдъ мнѣнието на полицията, не трѣбва да се прѣдаде на Мировий съдия или Сждебний слѣдователь по принадлежностъ (чл. 75), трѣбва да се прѣдстави отъ нея на прокурора, който или го оставя безъ послѣдствие, или му дава надлѣжний ходъ.

Чл. 77. Когато прави дознание, полицията събира всичкитѣ потрѣбни ней свѣдѣния, чрѣзъ издирване, устни распитвания и тайно нагледвание, безъ да прави нито прѣтърсвания, нито пѣкъ иземвания изъ кѣщитѣ.